Dosarul nr. 2ra-2131/18

prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. I. Barbacaru)
instanţa de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A.Bostan, V. Negru, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

14 noiembrie 2018 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii Supreme de Justiţie,

în componenţa:
Preşedintele completului, judecătorul Oleg Sternioală
judecătorii Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Nicolae Moisei,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Moisei împotriva Primăriei municipiului Chișinău cu privire la constatarea faptului posesiunii și dobândirea dreptului de proprietate prin uzucapiune asupra bunului imobil,

împotriva deciziei din 08 mai 2018 a Curţii de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Nicolae Moisei și a fost menținută hotărârea din 01 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

constată:

La data de 02 februarie 2016 Nicolae Moisei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei municipiului Chișinău cu privire la constatarea faptului posesiunii și dobândirii dreptului de proprietate prin uzucapiune asupra bunului imobil.

În motivarea acțiunii a indicat, că în perioada a. 1980-1994 a activat în calitate de salariat în cadrul Trustului Republican „Moldbîtremstroi”, fapt confirmat prin copia carnetului de muncă.

A menționat că, în a. 1987 în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, de la locul de muncă i-a fost repartizată o șură (garaj) pentru adăpostire automobilelor, situată pe str. Sf. Andrei, nr. 34, mun. Chișinău.

A susținut că din acel moment și până în prezent a utilizat garajul conform destinației, efectuând lucrări de reparație, utilizându-l ca un bun proprietar.

A mai susținu că până la moment nimeni nu a înaintat careva pretenții de revendicare a dreptului de proprietate asupra bunului în cauză. Iar, conform extrasului de la OCT în Registrul bunurilor imobile nu este înregistrat nici un drept de proprietate asupra garajului litigios.

A solicitat constatarea faptului posesiunii și dobândirea dreptului de proprietate prin uzucapiune asupra bunului imobil.

Prin hotărârea din 01 august 2017 a Judecătoriei Chişinău, sediul Rîșcani acţiunea depusă de Nicolae Moisei a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 08 mai 2018 a Curţii de Apel Chişinău a fost respins apelul declarat de Nicolae Moisei și a fost menținută hotărârea din 01 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel instanța de apel și-a întemeiat soluția în baza art. 332, 333, 334, 335 și 336 Cod civil, constatând că apelantul nu întrunește elementele substanțiale necesare recunoașterii dreptului de proprietate prin uzucapiune asupra bunului imobil – garaj, din mun. Chișinău, str. Sf. Andrei, 34.

Totodată instanța de apel a reținut că copia carnetului de muncă prezentată de apelant nu reflectă prezența elementului material necesar pentru dobândirea posesiunii ca stare de fapt și anume stăpânirea bunului litigios începând cu a. 1987 până în prezent și că bunul a fost repartizat de la locul de muncă Trustul Republican „Moldbîtremstroi”, în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu.

La data de 29 iulie 2018, Nicolae Moisei a declarat recurs împotriva deciziei din 08 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanţei de apel și hotărârii primei instanţe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece au fost emise cu încălcarea normelor de drept material și procedural, au dat apreciere arbitrară probelor, nu au fost constatate circumstanțele pricinii și anume că se folosește de acest imobil aproximativ de 30 ani, considerând că este posibilă recunoașterea dreptului de proprietate al său asupra bunului imobil, garaj, din mun. Chișinău, str. Sf. Andrei, 34 care nu are proprietar de 30 de ani.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 08 mai 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent, la dosar lipsesc.

Astfel, recursul, declarat la data de 29 iulie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părţile şi alţi participanţi la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanţa judecătorească:

a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;

b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;

b[1]) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;

c) a interpretat în mod eronat legea;

d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absenţa unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data şi ora şedinţei de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfăşurare a procesului;

d) instanţa a soluţionat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipseşte procesul-verbal al şedinţei de judecată;

f) hotărârea a fost pronunţată cu încălcarea competenţei jurisdicţionale.

Săvârşirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul şi în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluţionarea greşită a pricinii sau în cazul în care instanţa de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanţa judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanţă din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) şi (4);

Completul colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie consideră că, recursul declarat de către Nicolae Moisei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) şi (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanţa de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secţiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material şi procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu şi temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie menţionează şi faptul că, procedura admisibilităţii constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) şi (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie relevă că, conform jurisprudenţei CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situaţiei prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Nicolae Moisei, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menţionate, completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Nicolae Moisei, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie

dispune:

Recursul declarat de către Nicolae Moisei se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Oleg Sternioală

judecătorii Iurie Bejenaru

Mariana Pitic